

[Harald Petersen.]

stillingtagen, i den situation nemlig, at vi vil have allierede, hvis en konflikt bryder ud.

Den slutning, man må drage deraf, må naturligt være den, at Danmark bør og skal have et forsvar, og at dette forsvar må skabes, dels i forbindelse med vore internationale forpligtelser af den ene og den anden karakter, dels på baggrund af de pligter, vi må påtage os som et land, der ønsker at bevare sin selvstændighed — og at vi også må yde de nødvendige ofre herfor.

Med Danmarks beliggenhed i et skæringspunkt af politisk-strategiske interesser af stort format vil et dansk forsvar, der jo ikke skal bygge på forestillingen om et isoleret eksistensforsvar — hvad også den foregående taler understregede —, være henvist til at supplere sine egne kræfter gennem international hjælp udefra. Men til gengæld er vi også berettiget til at vente en sådan hjælp, når vi selv løser den del af opgaven, vi kan løse, nemlig at skaffe tid og rum for den interne hjælps indsættelse side om side med dansk forsvar. Danmarks forsvar bør derfor efter min mening opbygges på den måde, at vi skal sørge for, at der kan vindes den fornødne tid og rum for den hjælp, som vi i henhold til internationale aftaler har ret til at vente.

Vi må efter min mening i disse tider, præget af stor uro, usikkerhed og utryghed, handle udfra de erfaringer, Danmark selv har indhøstet dels under krig, dels under besættelse. Jeg har engang udtalt, at samlet i een sum er krigens og besættelsestidens erfaringer for mig blevet, at ethvert land, stort eller lille, på et eller andet tidspunkt kan komme til at kæmpe for sin frihed, ikke mindst forøvrigt hvis det bliver genstand for besættelse. Gør man det ikke i starten, vil modstandsånden under en besættelses tryk spontant rejse sig i befolkningen. Derfor synes jeg, at det under alle forhold er klogest og mest i overensstemmelse med virkeligheden, at man ved et efter forholdene afpasset forsvar søger at skabe mulighed for, at en enkelt magt ikke uden videre kan sætte sig i besiddelse af vort land.

Jeg lægger også på baggrund af friske erfaringer megen vægt på, at Danmark overfor det udland, hvis respekt vi gerne vil nyde, får genoprettet den internationale kredit, man står i fare for at miste ved at lade vort territorium stå til disposition for den angriber, der hurtigst måtte melde sig.

Vi har i Danmark oplevet en besættelse, hvis lære var tung, og vi har oplevet det store mirakel, som måske kun een gang times

et folk: at blive befriet ved fremmed hjælp. Jeg tror ikke, det vil være tilrådeligt at basere vort folks og vort lands fremtid på sådanne historiske mirakler, og jeg vil finde det uforsvarligt efter de lærdomme, vi har indhøstet, om Danmark lader sin udenrigs- og forsvarspolitik hvile på det princip, at vi lader eet land besætte os og et andet land befri os, medens vi selv mener passivt at kunne se til.

Udfra sådanne betragtninger hilser jeg med glæde regeringens fremsættelse af det forelagte forslag. Vi går igennem dette forslags fremsættelse og de linier, det skal følge, til en opbygning af forsvaret i et stærkere tempo, end vi hidtil har regnet med, og udbygningen af forsvaret sker, som det naturnødvendigt må gøre i den situation, Danmark har stået i siden befrielsen, etapevis.

Det glædede mig, at den højtærede minister i slutningen af sin tale i går understregede, at der meget hurtigt i forsvarskommissionen kunne tages stilling til en række væsentlige punkter i den nye forsvarsordning, ligesom det glæder mig, at ministeren understregede, at det var en nødvendighed, hvis den her forelagte 2 års plan skal kunne gennemføres. Jeg går ud fra, at arbejdet med den organisatoriske opbygning af forsvaret, altså opstillingen af de nye rammer, er indbefattet i den højtærede ministers betragtninger. Alene hensynet til værnenes befalingsmænd, deres daglige arbejde og deres fremtidsmuligheder gør det tvungende nødvendigt at komme til vejs ende med disse planer indenfor et kortere tidsrum.

Det er godt med øgede bevillinger til det formål, der her er stillet forslag om, men det er ikke nok. Jeg vil blot endnu en gang fremhæve, at bevillingerne til de militære formål bør gennemføres og gennemføres hurtigt som en national understregning af det svar, den høje regering forleden gav på henvendelsen fra præsident Truman, ganske uanset, om det ikke i øjeblikket, således som forholdet ligger, er muligt at nå til enighed om den dækning, der skal følge i bevillingerne spor.

Venstre er naturligvis klar over, at dækning for de øgede udgifter skal der til, men hvis der til dækning af de ekstraordinære forsvarsudgifter alene skal udskrives direkte skatter og tvangslån, må der foregå ganske betydelige ændringer i det forslag, som den højtærede finansminister har fremsat, og hvis enkeltheder jeg iøvrigt ikke skal komme ind på i øjeblikket. Jeg vil kun derom sige, at medens man med hensyn til det foreslåede tvangslån, relativt set i